

grund, rent faktisk integreres i det danske samfund.

Jeg mener, vi må sikre, at det er et samlet tilbud, som både fokuserer på, at de tilegner sig det danske sprog og det danske samfunds måde at fungere på, og samtidig respekterer, at der ikke er tale om assimilation, men tværtimod integration, og det vil sige, at der stadig væk er rum for, at de kan have et andet modersmål og have en anden kultur inden for den samlede og fælles danske ramme.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil godt høre ministeren, om det ikke er en privat sag, om dansk er det sprog, man har lært som nummer to-sprog? Altså i skolen må det jo være sådan, at dér er dansk nummer et-sprog.

Jeg vil også godt høre, om ministeren ikke synes, at det er en sympatisk tanke, formanden for Uddannelsesudvalget har udkastet, nemlig at man skal sikre, at børn kan dansk, før de kommer ind i folkeskolen, at man, før de kommer der, gør en ekstra indsats, så de kan dansk.

Så kan det da godt være, at de først har lært deres såkaldte modersmål derhjemme, men i den danske skole må det da være dansk, som er førstesproget.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg synes, at spørgsmålet er forholdsvis polemisk. Hvad jeg har forsøgt fuldstændig entydigt at give udtryk for, er, at eftersom det nationale sprog er dansk og folkeskolen fungerer på dansk og på danske præmisser, så er det fuldstændig indlysende, at det vil være en fordel for alle børn at tale dansk på et godt og sikkert niveau, sådan at de kan få det fulde udbytte af undervisningen i folkeskolen.

Derfor er det også meget afgørende, at kommunerne lever op til den forpligtelse, de har fået til at sikre en tidlig sprogstimulering, som ifølge pligten skal ske i det år, hvor børnene fylder 4 år, herunder selvfølgelig også af en række børn, der vil være 3 år, når sprogstimuleringen begynder.

At nogle kommuner begynder endnu tidligere, synes jeg, de skal roses for. Det er et positivt initiativ, for det viser, at de har kontakt med gruppen, og at de rent faktisk netop er meget optaget af at sikre, at børnene kan dansk, når de begynder i folkeskolen.

Sådan bliver behovet for modtagelsesklasser også svindende, og derfor vil det sandsynligvis

alt i alt også økonomisk set være en stor fordel for en kommune at sikre den meget tidlige sprogindlæring. Om det mener jeg ikke at der kan herske nogen tvivl.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 36

Birthe Skaarup (DF):

Det ligger faktisk i periferien af det spørgsmål, der lige er stillet.

Jeg vil spørge ministeren, om hun vil svare på, om regeringen planlægger initiativer ud fra de udmeldinger, som kommer i dag fra den socialdemokratiske borgmester i Ishøj, Per Madsen, der faktisk siger, at børn, der starter i en børnehaveklasse, skal lære dansk som 3-årige.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Som sagt er kommunernes forpligtelse for nærværende, at de i det år, hvor børnene fylder 4, skal give sprogstimulering. Det vil sige, at også børn, som er 3 år, men som fylder 4 netop i det år, vil være omfattet af det.

Det er en pligt, som gælder generelt for alle kommuner, og vi er i ministeriet i gang med at lave en opfølgning for at finde ud af, om kommunerne er godt i gang med at opfylde den pligt.

At enkelte kommuner har gode erfaringer med at begynde endnu tidligere, altså når børnene f.eks. er 2 år, synes jeg vi skal forholde os til, når vi har flere erfaringer, og lade være med at indføre generelle forpligtelser på basis af én erfaring.

Til gengæld synes jeg, det er vigtigt, at de erfaringer opsamles, og at det positive initiativ, det er at tage børnenes dansksprogindlæring alvorligt og for pålydende, bliver betonet meget kraftigt, lige så vel som det selvfølgelig er i vores interesse at sikre, at alle kommuner lever op til deres forpligtelse til sprogstimulering af de 3-4-årige børn.

Birthe Skaarup (DF):

Vil ministeren kommentere, hvad formanden for Uddannelsesudvalget siger i dag, nemlig at hvis børnenes forældre siger nej til sprogundervisning, bør det overvejes, om kommunerne